

Norges Roforbund,

Torggaten 2,

Oslo.

ÅREBLADET

UTGITT AV FANA ROKLUB

NR. 3

SEPTEMBER 1947

Norgesmesterskapet ga oss rett til store forhåpninger.

To mesterskap pluss en annen seier.

Rosjefen mener at «Fairbain» er suveren, og har store planer for neste sesong.

Da vi åpnet rosesongen i år imøteså vi i grunnen landskapproingen på egen bane med gru da vi kun hadde få og meget færre mannskaner som kunne benyttes. I mai måned var der imidlertid en del nyinnmeldelser hvoriblandt noen meget lovende emner som vi sikkert får glede av i fremtiden, og disse gjorde også en fyldig og god deltagelse i landskapproingen mulig.

Vår første start var i junior innrigger hvor vi i grunnen hadde ventet at vårt lag skulle gå helt til topps da de under trening hadde vist en enestående flott roing. Laget fikk imidlertid ikke vist hva de virkelig var god for da de ikke riktig fant den rette rytme etter forseringen for å ta igjen den ledelse Drammen tok i starten. Der var imidlertid det rette fighterhumør i guttene så når vi hadde tatt ledelsen etter 500 meter ble alle Drammens spurter besvart på tross av at vårt lag rodde tungt på grunn av at de ikke fant melodien. Innspurten vår ble slått av straks vi passerte Langholmen da Drammen da var ferdig så vi merket at vår seir ikke kunne trues.

Vår annen start lørdag var junior lettvekt hvor vi mente at vårt lag hadde muligheter. Dessverre røk storkens fotbrett like etter start, takten ble noe oppjaget med korte tak så selv om gut-

tene rodde med humør og energi maktet de ikke å true Bergen.

Junior åtterløpet lørdag var en fest fra start til mål. Laget som i grunnen var meget uferdig etter de omplaseringer vi fant måtte foreta straks før landskapproingen gikk meget løst ut og tilstraks ledelsen uten noen forsering etter start. Med lett roing og god og behersket rytme ble alle konkurrenter distansert klart uten en eneste spurt.

Søndagens regatta ble åpnet med en klar Fanaseir ved Dinty i Single sculler junior. God prestasjon i den tunge dårlige båt han måtte starte i. Dinty har en lett og effektiv måte å ro på og behersker båten utmerket på tross av liten øvelse i denne båttype.

Innrigger senior fant vi det til vår store beklagelse riktigst å måtte trekke oss fra da vi mente at det var for meget for guttene med 2 starter lørdag og søndag. Laget ville utvilsomt ha gått lett i gjennom sitt uttagningsheat men da der var for lite pusterom mellom finalen og senior åtter var vi bange for at det kunne bli for hard påkjenning.

Lettvektslaget rodde muligens noe bedre enn lørdag, men var desidert bak Bergen som vant overlegent.

Senior otter ble i grunnen et meget morsomt løp for oss. Laget som ikke var sikker i balansen maktet ikke den lille sidesjø der var ved starten,

hvorfor takten og presisjonen var dårlig og guttene bant seg tydelig. At utgangsfarten var dårligere enn vanlig merket vi best ved å sammenligne med Bergensåtterten som holdt godt følge til 500 meteren, mens vi de 2 ganger vi tidligere hadde møtt dette lag straks gikk lett fra dem. Først ved 1000 meteren kom laget inn i den vanlige rytme, og nå begynte båten å gå for alvor så vårt lag litt etter litt gled opp og kortet utrolig av på det store forsprang de andre hadde tatt på de første 1000 meter. Straks før innspurt ble Sutdenteråtterten passert og i innspurten hadde vi atskillig større fart enn Christianias åtter som bare var 1,7 sek. foran i mål, og vi hadde tydelig atskillig flere krefter igjen enn denne.

Landskapproingen har tydelig vist at Fairbain er en meget effektiv måte å ro på og vi bør absolutt fortsette i samme spor med ren og uforfalsket Fairbain. Enkelte av våre medlemmer som hadde vært i Oslo var helt fasinert av Christianias senioråtters nydelige roing, men vi synes vi har grunn til å mene at vår stil er mere effektiv når vårt friske og meget uferdige lag kunne gi dette utmerkede Christianialag virkelig konkurranse. Det lover det aller beste for neste års konkurranse da vi nå har et lag som vi allerede i høst og i vinter kan bygge videre på.

Et annet bevis for Fairbarns effektivitet var Jesusotterens suverene roing, fysisk sett var dette lag ikke på høyde med noen av de norske åtterlag. Rosjefen.

FANAS MANNSKAPER.

Innriggeren.

Torstein Kraakenes, 23 år, 83 kg., Harald Kraakenes 20 år, 88 kg., Leif Næss 23 år, 90 kg., Kristoffer Lepsøe 25 år, 75 kg., x Cox Sigurd Monsen 45 år, 65 kg.

Åtterten.

Rolf Cato Pedersen 23 år, 72 kg., Per Læg Reid 26 år, 77 kg., Finn Hagen 21 år, 78 kg., Tor Pedersen 22 år, 75 kg., Lief Næss 23 år, 90 kg., Harald Kraakenes 20 år, 88 kg., Torleif Kraakenes 23 år, 83 kg., Kristoffer Lepsøe 25 år, 75 kg., x Cox Sigurd Monssen 45 år, 65 kg.

Lettvekten.

Bjørn Wilhelmsen 18 år, 66 kg., Roald Pedersen 20 år, 65 kg., Håkon Monssen 29 år, 67 kg., Carl Henrik Monssen 26 år, 67 kg., x Cox E. Allers Nielsen 38 år, 57 kg.

Sciffen.

Carl Henrik Monssen 26 år, 67 kg.

PLANER OG FORHÅPNINGER.

Klubben har i år hatt en meget gledelig framgang. Fra treningen tok til i år har den rette stemning og ånd hersket blant mannskapene. De nye var litt forbeholdne med det samme. De ville liksom bare smake litt på sakene før de helt bestemte seg. De ble imidlertid smittet av de eldres iver og begeistring. De oppdaget roingen, og nå er de roere med liv og sjel.

I fjor høst hadde vi ikke mange mann i trening, og heldigvis slapp vi høstkapproingen mot Bergen. I år er det Bergen som mangler iver og glød blant guttene sine, og heldigvis blir det ikke høstkapproing i høst heller. Blant våre mannskaper er interessen alt for stor til at den skal oppstykkles til en kortsiktig trening til et lite race. Nå er der mange båter på vannet hver dag, båter som legger grunnlaget til mesterskap neste år.

Åtterten er stort sett slik den var på regattaen, der er bare foretatt noen små forandringer, som en håper vil styrke båten. Det er meningen at åtterten skal gjøres så sterk som mulig, selv om det skal gå ut over andre båter. Klubben har store planer og store forhåpninger.

Nå skal åtterten trenes utover høsten og fremover vinteren og skal neste vår delta i uttaket til Olympiaden. Blir den med på denne bort-

L. ANDERSEN

faller Henleyturen, det går ikke å holde laget i toppform over et så langt tidsrom. Men kommer den ikke med til Olympiaden skal treningen legges an med henblikk på Henleyturen.

For tiden har vi en begyner åtter under trening. Den ror allerede meget godt. Mannskapene har interessen og det rette grepet på årene. Når disse guttene som til dels er helt ferske i båten, får litt trening og erfaring, skulle de ha store sjanser på regattaen til neste sesong.

Som forholdene ligger an nå har en håp om også å kunne stile en innrigger og outrigger med bare begynnere. Ellers er det meningen at den seierrike innrigger fra i vår neste år skal bli til en like seierrik outrigger.

Interessen er stor blant mannskapene. Der er gledelig mange gutter i trening. Og i tillegg til dem som er nevnt her kommer alle dem som ror sculler. Alle scullerne er i travel fart hver eneste dag. Blant guttene må der kunne finnes en som for alvor kan gå inn for sciffen. Skal Dinty sitte på åtteren blir det vel liten anledning for ham å trene noe annet. Skal åtteren vinne fram krever den sin mann fullt og helt.

NYE BÅTER.

Der er nå kontrahert en åtter og en lettvektsfirer i England. Disse båter skal leveres i begynnelsen av sesongen neste vår. Det er også tanken å bestille en amerikansk bygget lettvektsfirer. For et lettvektslag spiller det en forholdsvis stor rolle om det ror en for tung båt. Som de fleste vet i alminnelighet, og Dinty og vi i særdeleshett, trenger klubben sårt en ny sciff. Så vidt vi vet tenker styret nå på å bestille en sådan. Håper det ikke bare blir med tanken. Der er bestilt 24 nye årer til neste sesong.

LITT OMKRING STEVNET.

Denne gang er det rosjefen som skal referere romesterskapet på Nordåsvannet. Etter som han er den mest erfarne vil det være i alles interesse. De nye erfaringer han har høstet og vil legge fram vil være av stor verdi for alle aktive roere. En mer sakkyndig referent kan en vel neppe finne her i landet.

Men selv om jeg har veket spalteplass for Sigurd, kan jeg ikke la være å komme med en liten bemerkning selv. Det gjelder referentene i radioen. De to siste, Finn Larsen og Bjørn Blytt, er blitt viet en del oppmerksomhet av Sportsmannen. Det de presterte foran mikrofonen var en skam for Norsk Rikskringkasting, ble det skrevet. Og det er evig sant. Det var dessuten en skam at de fikk slippe til å referere for publikum på banen.

Vår speaker, Phil Johannessen, slapp omtale i Sportsmannen. Men han var ikke helt bra heller. Han har kjeften på rette plass, og kan snakke en masse, men dessverre snakker han av og til slik at en skulle tro at ikke leppene skulle være par. Jeg kan ikke dy meg for å referere hva «Arbeidet» siterte etter hans reportasje.

«At Pihl Johannessen — speakeren — ikke sparer noen ting når det gjelder rosporten. Og særlig Fanas. Det kan forklare at han ble ivrig når fanalaget var i banen. Under åtterløpet lørdag sa han dagens replikk da laget befant seg midtveis. «De ror faktisk så fort at de kan gå over mål når som helst».

Men til «Piltens» ros skal det sies at han refererte med glød og begeistring. Det var morsomt å høre ham, selv om han ikke snakket like stilrent som guttene hans rodde.

Arrangørene har bedt meg så pent om å kritisere arrangementet i sin alminnelighet, det til tross for at jeg har forklart at det nærmest er å fiske. De burde være fornøyet med den ros de allerede har fått. Men nei, de vil vite hva som var feil, slik at de kunne lære til neste gang.

Jeg lå i båt på banen og så på roingen og hørte litt etter hva publikum mente. At jeg lå på banen kan nok banesjef Wehn bevitne. Han var forresten litt plagsom både for meg og for andre publikummere i båt. Men da det var til roernes beste skal han ikke klandres for det. Så vidt jeg kunne oppdage var det bare en ting ved arrangementet som burde forandres, og det var høyttalerne. De dekket ikke på langt nær. For dem som lå et stykke ut på banen kom meldingene om hvem som vant fram som muntlige beskjeder fra båt til båt. Nærmest som en hviskelek. Av og til kom

de ikke fram. Heller ikke på Gamlehaugen var lytterforholdene tilfredsstillende.

Dette kan vel ikke egentlig legges komiteen til last. Den hadde overlatt denne del av arrangementet til et firma, og det for ta ansvaret for at det klikket på dette meget vikige punkt.

Bortsett fra dette vil jeg ikke si mer om arrangementet som sådant, det er blitt rost tilstrekkelig tidligere.

SKAL IDRETT (ROING) VÆRE TVANG?

«Roing» nr. 8, august 1947, skriver som følger:

«Fanas junior åtter.

Anmeldelsene til Hortenskapproingene inneholdt ikke Fanas lag i det hele tatt, og vi finner å måtte forlange en begrunnelse fra Fana Roklub for den manglende deltagelse». (Uthevet av undertegnede).

I denne anledning finner jeg det overfor klubbens medlemmer ønskelig å nevne hvorfor vi ikke kunne representere i Horten.

Da mesterskapet var over og vi ikke hadde vist oss kompetent til å bli uttatt for Nordisk Mesterskap i Horten 14 dager senere, mener jeg mannskapene må få stå fritt med hensyn til disponering av sin tid, i hvert fall når de ikke har gitt klubb eller roervenner noen bindende løfter.

Forholdet var denne gang at en av åttermannskapet skulle reise til U. S. A. i studieøyemed for flere år, og en annen som også satt på innriggeren hadde allerede på forhånd ordnet sin ferie til sitt hjemsted på Østlandet og arrangert med møte av utenlandske venner.

Hadde Nordisk representasjon kommet på tale for innrigger 4 ville sitnevnte østlending ikke latt laget eller klubben sin i stikken, men for et alminnelig internasjonalt (med all respekt for Hortenskapproingen) stevne syntes hverken han eller ruotvalget det var verdt å ødelegge hans eneste mulighet denne sommer å få besøke sitt hjemsted, og tillike overholde et avtalt arrangement med en utenlandsk venn. Et arrangement som vanskelig på det tidspunkt kunne forandres.

Å svare på ansvarshavende redaktør i «Roing», Gunnar S. Schølls forlangende om en begrunnelse,

føler jeg meg ingenlunde forpliktet, men derimot fristet til å gjøre. Jeg mener ovenstående fullt ut skulle være en tilfredsstillende begrunnelse.

C. P. J.

HØSTKAPPROINGENE 1947.

Følgende program er satt opp for høstens kapproinger:

Søndag 18. september kl. 18.

Handikap om Conrad Mohr Kjærs jubileumspokal for åpen åtter oppsatt ved klubbens 25 års jubileum i 1941.

Søndag 21. september kl. 13.

Handikap om Kristoffer Lepsøes pokal.

Klubbkapproing.

Lørdag 4. oktober kl. 16 og søndag 5. oktober kl. 13. Stort fremmøte ønskelig.

50 ÅR.

I aug. fyllte en av klubbens stiftere, Eilif Johannessén, 50 år. Han er æresmedlem, har i mange år vært formann, og har sitt faste sete i styret. Nå etter at roforbundet er lagt til Vestlandet er han blitt valgt som varaformann i forbundet.

Det er en imponerende rekke tillitsverv. Og han har ikke fått dem uten grunn. Han har lagt ned meget godt arbeid for roporten og klubben. Spesielt har han gjort meget innen administrasjonen, og fremdeles er han med her når det er noe stort som skal settes i sving. Vi takker for hans store og interesserte arbeid, og er glad for at klubben fortsatt får nytte av hans erfaring og innsikt og levende interesse.

ÅTTEREN I DRAMMEN.

Søndag 7. september ror åtteren vår i Drammen. I sommer og utover høsten har guttene trenet for å slå Christianiaåtteren. Og nå viser det seg at den ikke starter. Slikt er nokså bittert.

NY FØLJETONG.

I neste nr. begynner vi offentliggjørelsen av en spennende reiseskildring fra «Fana»s tokt mellom Oslo og Lillesand i sommer.

Ansvarshavende: Hans Hille Schjelderup, Kråkenes.

A.s Centraltrykkeriet, Bergen.